

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 61/17
U Luxembourg 13. lipnja 2017.

Presuda u predmetu C-591/15
The Queen, na zahtjev The Gibraltar Betting and Gaming
Association/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Načelo slobode pružanja usluga, zajamčeno pravom Unije, ne primjenjuje se između Gibraltara i Ujedinjene Kraljevine

Pružanje usluga gospodarskih subjekata s poslovnim nastanom u Gibraltaru osobama s uobičajenim boravištem ili poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini s obzirom na pravo Unije situacija je čiji su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu

Gibraltar Betting and Gaming Association (GBGA) udruženje je poduzetnika čiji članovi, koji većinom imaju poslovni nastan u Gibraltaru, pružaju usluge igara na sreću na daljinu klijentima u Ujedinjenoj Kraljevini i drugdje.

Ujedinjena Kraljevina usvojila je 2014. novi porezni sustav za određene poreze na igre na sreću. Taj novi sustav, koji se temelji na načelu „mjesta potrošnje”, nalaže pružateljima usluga igara na sreću plaćanje poreza na usluge igara na sreću pružene na daljinu igračima s uobičajenim boravištem ili poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini. Prijašnji porezni sustav, koji se temeljio na načelu „mjesta pružanja usluga”, predviđao je, s druge strane, da samo pružatelji usluga s poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini trebaju plaćati poreze na bruto dobit od pružanja usluga igara na sreću klijentima u cijelom svijetu.

GBGA je pred High Courtom of Justice (England & Wales) (Visoki sud, Engleska i Wales) osporavao taj novi porezni sustav, navodeći da se on protivi načelu slobode pružanja usluga iz članka 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Britanska porezna uprava u svojstvu tuženika navodi da GBGA ne može ostvarivati nikakvo pravo iz pravnog poretka Unije, s obzirom na to da pružanje usluga gospodarskih subjekata s poslovnim nastanom u Gibraltaru osobama s uobičajenim boravištem ili poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini nije obuhvaćeno pravom Unije. U svakom slučaju, novi porezni sustav, koji se kao porezna mjera primjenjuje bez razlike, ne može se smatrati ograničenjem slobode pružanja usluga.

High Court of Justice pita Sud treba li u svrhu slobode pružanja usluga Gibraltar i Ujedinjenu Kraljevinu smatrati dijelom jedne države članice ili Gibraltar u tom području s obzirom na pravo Unije ima ustavni status područja različitog od Ujedinjene Kraljevine, tako da pružanje usluga između njih treba smatrati trgovinom između dviju država članica.

Sud najprije podsjeća da se odredbe Ugovorâ primjenjuju na europska područja za čije vanjske odnose odgovara država članica. **Gibraltar je europsko područje za čije vanjske odnose odgovara država članica, odnosno Ujedinjena Kraljevina, tako da se pravo Unije primjenjuje na to područje.**

Nadalje, Sud navodi da je Gibraltar, na temelju Akta o pristupanju iz 1972., isključen iz područja primjene akata Unije u određenim područjima prava Unije. Ipak, ta isključenja ne odnose se na slobodu pružanja usluga. **Članak 56. UFEU-a, dakle, primjenjuje se na Gibraltar.**

Sud potom ističe da se prema njegovoj sudskoj praksi **odredbe Ugovorâ u području slobode pružanja usluga ne primjenjuju na situaciju čiji su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu.**

Sud zaključuje da je u odnosu na pravo Unije **pružanje usluga gospodarskih subjekata s poslovnim nastanom u Gibraltaru osobama s uobičajenim boravištem ili poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini situacija čiji su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu.**

Sud potvrđuje da **Gibraltar nije dio Ujedinjene Kraljevine.** Ipak, on zaključuje da **ta okolnost nije odlučujuća za utvrđivanje treba li dva područja u svrhu primjenjivosti odredbi o temeljnim slobodama smatrati jednom državom članicom.**

Sud smatra da **ne postoje elementi na temelju kojih bi se moglo utvrditi da su odnosi između Gibraltara i Ujedinjene Kraljevine u svrhu članka 56. UFEU-a slični onima koji postoje između dviju država članica.** Suprotan zaključak doveo bi do nijekanja povezanosti između tog područja i te države članice koja je priznata u pravu Unije. Tako je Ujedinjena Kraljevina preuzela obveze na temelju Ugovorâ prema drugim državama članicama kad je riječ o primjeni i prenošenju prava Unije na područje Gibraltara.

Naposljetku, Sud potvrđuje da zaključak do kojeg je došao ne šteti ni cilju osiguranja funkcioniranja unutarnjeg tržišta ni statusu Gibraltara u nacionalnom ustavnom pravu ili međunarodnom pravu. On naglašava da **se njegov zaključak ne može razumjeti na način da ugrožava odvojen i različit status Gibraltara.**

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708